

2016/1

www.nfk.cz

ZPRAVODAJ

časopis pro milovníky novofundlandských psů

Novofundlandský víkend
Otevírání vody

SLAPY

OBSAH

Jaká byla vánoční procházka.....	4
Výherce fotosoutěže, Dogdancing	6
Pozvánka, Akce 2016.....	7
Výcvik nf psa do záprahu.....	8
Barvy nf psa.....	13
Problémy u zabřezávání fen.....	17
Jaro-štěně-povídání.....	19
Výsledky výstav.....	26
Pozvánka Výcvik Slapy.....	27
Jarní soutěž o knížku.....	28

Máte příspěvky do zpravodajů NFK ČR ?

- narozeniny, oznámení,
zkušenosti, zajímavé zážitky, zábava,
výcvik a hry s nf psem
Posílejte své příspěvky a podělte se o zkušenosti
s ostatními.

Vše na zichlucie@seznam.cz

Děkujeme za krásná přáníčka,

která každoročně posíláte
k příležitosti Vánoc a Nového roku.

Vyhodnocovatel DKK:

MVDr. Lukáš Duchek

Vetcentrum Duchek s. r. o.

K Hájbům 946, Praha 5, 155 00

tel.: 251 511 651

www.vetcentrum.cz

Bankovní spojení NFK ČR:

Fio banka

číslo účtu NFK ČR:

2200282523/2010

NFK ČR na internetu

www.nfk.cz

NFK ČR i na Facebooku

www.kynologie.cz

ČKS

www.cmku.cz

ČMKU

Výbor NFK ČR

Předseda,	Jiří Janda
poradce chovu	janda@nfk.cz 603 446 521
Místopředseda	Ing. Ivan Freiburg freiburg@trspce.eu 603 526 934
Jednatel	Ing. Hynek Piskač mertovas@seznam.cz 603 788 568
Hospodářka Zpravodaje	Lucie Zichová zichlucie@seznam.cz 607 886 872
Člen výboru	Anita Vlčková avlckova@tiscali.cz 737 123 498
Dozorčí rada	Jaroslava Krausová Lukáš Zeman Iva Beranová/Kubičková

Gratulace

Termíny vydávání zpravodajů 2016

2016/1 - březen
uzávěrka přijímání materiálů 15. 2. 2016
2016/2 - červen
uzávěrka přijímání materiálů 22. 5. 2016
2016/3 - září
uzávěrka přijímání materiálů 14. 8. 2016
2016/4 - prosinec
uzávěrka přijímání materiálů 20. 11. 2016

Členské kartičky

Členské kartičky odeslány i s přílohou. Pokud se dohlašujete po novém roce a kartičku ještě nemáte, ozvat se můžete na zichlucie@seznam.cz, Lucie Zichová se o doručení kartičky postará.

Nový Český šampion

A' Klerenc Buf z Mokrovou

Číslo zápisu: ČMKU/NF/5938/12

Majitel: Veronika Kalončev Kalabzová

*Veselé Velikonoce
a bohatou pomlázku
vám přeje
Novofundland klub ČR Praha*

Malá černá ňufátka,
veselá jak jarní zahrádka,
přeji mnoho hojnosti,
štěstí, zdraví, radosti.

Vánoční procházka byla kouzelná takže se ještě vrátíme k vánoční Praze

Pražský hrad III.

V prosinci se stává naší tradicí, setkat se ve velmi pěkném složení v Praze. Projít si trasu, která vyhovuje a líbí se všem procházkujícím. Užít si zájmu o naše krásné plemeno. Popřát všem krásné Vánoce a rozloučit se s končícím rokem.

Přestože to letos vypadalo na pěkné usmrkané a uplakané počasí a den před plánovaným výletem ještě pekelně lilo, nakonec se v sobotu obloha krásně vyjasnila a vysvitlo sluníčko. I díky tomu jsme se na naší předvánoční procházku vydali v docela početné skupině. Na start vyrazila Marcela Gerberová s manželem a pochopitelně s Arturem, Honzík Ditrcha a Alici doprovázel Bubáček, Verunka s manželem a rodiči si vedli „dědu“ Mamba v čertím kostýmu a mladše Klerence, kterému jeho panička připravila nádherný andělský převlek, dojela i šumavská trojka Maruška, Vašík a Daník, z Klatov je následovali Dudáčkoví s malým Tadeáškem, Matýskem, Nikolkou, Lukáškem a chlupatým kožíškem Theodorem, Tocháčkovu rodinupřivedla ke startovní čáře jejich chlupatá kráska Viki, rodinu Jandových reprezentovali oba manželé, Lukáš a mladá chlupatá čertice Lilinka, nechyběla ani Helča Plzáková s Navarem, Eva Macháčková tentokrát vyměnila svého černého Maxe za pětiletého vnoučka Danielka. Celou startovní listinu uzavírala naše malá skupina Piskačů, se synem Pepčou a jeho přítelkyní Bárou v doprovodu Oriho a jeho vypečeného synáčka Nika.

Po projití Růžového sadu jsme se vydali okolo Petřínské rozhledny přímo na Hrad. Snad proto, že bylo tak krásné počasí, čekalo nás na Pražském hradu nepříjemné překvapení v podobě velkého počtu všudypřítomných turistů. Všichni psi zvládli tuhle stresovou situaci daleko lépe než někteří jejich páníčci. Pod vánočním stromem na Hradě na nás čekala tradiční vánoční nadílka, která byla letos nějak obzvlášť bohatá. Dav návštěvníků a obdivovatelů Prahy nás provázel v podstatě celou cestu a často se stávalo, že místo obdivu pražských historických divů, stali se objekty jejich zájmu naši chlupatí kamarádky.

Ti si to pak docela užívali před objektivy fotoaparátů. Všichni to zvládli na výbornou. Jsou to holt pašáci!!!! Po zdolání hradu jsme se vydali Nerudovou ulicí ke Kampě a pak pomaloučku pod Petřín. A protože nejezdila lanovka, museli jsme zdolat i Petřín s příjemnou zastávkou v restauraci Nebozízek, kde se díky teplému počasí dalo posedět i venku. A pak už nás čekal jen výstup na vrchol Petřína, návrat na parkoviště a cesta domů. Všem nám dala procházka docela zabrat a po příjezdu domů i naši pejsani padli únavou. A není divu, vždyť jsme ušli 8 kilometrů, 61 metrů a celá trasa nás stála 12 399 kroků.

Poděkování patří všem, kteří se zúčastnili, protože přispěli k nádherné atmosféře celé akce. Díky si zaslouží také fotografové Jiří Janda, Vašík Šmíd a Bára Fígrová s Pepčou Mertou, díky nimž si ten zážitek budeme moci prožívat, kdy budeme chtít.

Popřáli jsme si krásné Vánoce a hodně štěstí po celý rok 2016 a příští rok znovu na Hrad!!!!

Zimní fotosoutěž

Nová fotosoutěž zimy 2015-2016 byla na téma Zima a novofundlandčan.

Zima se sněhem, bez sněhu, ale především! V hlavní roli Novofundlandský pes!

Fotky jste mohli zasílat až do 1. 2. 2016

Soutěžilo se o knižní titul „Novofundlandský pes“ od Angely Barloweové. Tuto krásnou knížku, plnou obrázků a zajímavého čtení získává Ares a jeho rodina.

A i když jsme se ještě v prosinci báli, jestli vůbec bude na sněhu, byl! A věříme, že si sněhovou nadílku užívali všichni naši novofundlandští medvídci.

Gratulujeme a děkujeme za účast!

Dog Dancing s nf psem!

O tancování s novofundlandanem jsem si už jednou psali. V loňském druhém čísle zpravodaje se pochlubila svým prvním vystoupením krásná Ashley s majitelkou Andreou Šťastnou.

A máme tu dalšího tančícího adepta. Video s Klerencem a jeho paničkou Veronikou Kalončev Kalabzovou můžete shlédnout a posoudit, jak jim to sluší na Facebooku Novofundland klub ČR, který s radostí podobné úspěchy sdílí.

Gratulujeme!

Novofundland klub ČR se sídlem v Praze
Vás zve na tradiční

Jarní klubovou výstavu

9. 4. 2016 Chržín u Kladna

Tentokrát až víkend po Velikonocích

Více na www.nfk.cz

Máme tu pro Vás plán akcí na letošní rok 2016.
Rádi Vás všechny uvidíme.

12.3.2016 - Procházka Praha

Šárecké údolí, sraz u autokempu Džbán

9.4.2016 - Klubová výstava Chržín

Stará Fara, po výstavě proběhnou bonitace,
svody a kondiční předvedení

20.-22.5.2016 - Zahájení výcvikové
a vodní sezóny

Přehrada SLAPY - kemp Nová Živohošť

Červen 2016 - akce na vodě

(místo a termín bude upřesněn)

5.8.-7.8.2016 - Tradiční vodní výcvik v Hostouni

3.9.-4.9.2016 - Klubová a Speciální výstava Džbán

Po výstavě 3.9. proběhnou svody, bonitace a kondiční předvedení

říjen 2016 - ukončení výcvikové sezóny

(místo a termín bude upřesněn)

Listopad 2016 - Členská schůze

17.12.2016 - Vánoční procházka na Pražský hrad

Podrobné informace o konaných akcích dostanou všichni členové včas do svých e-mailových schránek, případně poštou u členů bez uvedeného e-mailového spojení, zveřejňovány budou na webových stránkách klubu www.nfk.cz, upoutávky i na FB. Stejně tak info o případných akcích navíc mimo tento rozpis.

Výcvik psa do zápřahu - rozšíření

Lucie Kolátorová

Po prvním článku o výcviku psa v tahu se zvedl zájem lidí o to, dozvědět se víc a tak vzniklo rozšíření, které si teď můžete prostudovat.

Na úvod bych chtěla zdůraznit, že novofundlandský pes je plemeno pracovní se skvělými fyzickými předpoklady, které je nutné především rozvíjet. A protože většina z vás, jak se domnívám zná jeho původ, tak jistě nemusím zdůrazňovat, že jako pracovní byl fundlák využíván i v minulosti, aniž by to bylo považováno za jakousi formu otroctví nebo za týrání zvířat.

Hlavní podstatou je, že pokud jsou tyto fyzické předpoklady rozumným a pozvolným procesem tréninku vhodně rozvíjeny, není práce pro něj žádnou újmu nebo jakousi formou degradace osobnosti, ale právě naopak. Pokud má dostatečnou motivaci, správný výcvik a silnou citovou vazbu, je mu pracovní vytížení pouze ku prospěchu.

Pracuje rád a považuje to za určitý způsob hry a zábavy. Snad právě proto píšu tyto řádky, aby tomu tak ve skutečnosti opravdu bylo. Nikdy nedopustíte, aby váš pes pro vás pracoval z donucení, a aby byl jakýmsi nádeníkem. Tato práce mu opravdu musí dělat potěšení a musí být taktéž za to odměněn. Stačí mu vaše láska, vaše přítomnost a především vědomí, že to dělá pro vás. Není třeba si ho kupovat spoustou pamlsků. Stačí mu

pochvala, silné podrbání za ušima a pořádné pomazlení. Pak je váš ochoten dovézt třeba na Aljašku.

Jsou lidé, kteří s výcvikem chtějí začínat již s mladým pejskem a jsou ovšem i majitelé psů dospělých, u kterých bývá postup trochu jiný. Také bych se ráda zaměřila na to, jak pejskům tahání pomáhá a prospívá, jaké partie těla nejvíce formuje a posiluje a jak je vhodné postupovat, aby měl váš pejsek z práce především radost a nebyl zbytečně znechucen z přetížení, nemá-li třeba ještě vybudovány ty správné svaly na těžkou práci.

Všeobecně má tahání efekt asi tak, jako u člověka posilovna. Pes, který pravidelně tahá je viditelně v lepší kondici, má vytrvalost, vydrží i extrémní zatížení a je schopen druhý den opět pracovat, aniž by na něm byla znát únava a vyčerpání, spojené s bolestí svalů. Samozřejmě, musí to být pes, který prošel především postupným tréninkem.

Pes při tahání zdokonaluje svou postavu. Jeho svaly se stávají větší, pevnější a časem se velmi dobře vypracuje. Asi každému dojde, že tímto cvičením se posiluje celé zádové svalstvo. Ale zesílí a zpevní se především bedra. Celkově zmohutní hrudník, protože při každé práci a fyzické námaze se plíce roztahují a tím se zvětšuje i jejich kapacita.

Psovi se výrazně zlepši i vlastní mechanika pohybu. Jelikož každá nečistota chodu je na obtíž, i mladý pes, který ještě občas své nohy jakci počítá, tak získá pravidelnost a rytmus při kterém se minimálně namáhá. Krásně se osvalí pánevní končetiny a tak fyzická zátěž v podobě tahání břemen zlepšuje postoj zadních nohou. Pes je nucen zabírat více zešíroka, čím větší a těžší je hmotnost nákladu. Také tahání do mírného kopce zdokonaluje úhlení zadních končetin a jejich postavení.

Ovšem velmi důležitý je **postroj pro psa**. Měl by být konstituován tak, aby správně rozkládal váhu a pes se do něj mohl řádně opřít. Proto je hlavní podmínkou široký poprsní řemen, do něhož se pes má možností tak důkladně opřít a může při snížení hlavy zapojit řádně své šíjové svalstvo a plece. Celkově takto časem zmohtne, a to ani ne tak kostrou, která již u dospělého psa je prakticky vyvinuta, ale svalstvem, jež se tímto vypracuje. Ale pozor! Příliš mladý pes by však neměl mít zátěž ještě příliš vysokou.

Nyní se dostávám k samotnému výcviku psa v tahu. Co se týče navykání na postroj, tak každý pes reaguje na něj odlišně. Většinou dospělý pes už ho nebere jako něco zvlášť nepříjemného na sobě a je rozumnější. Naopak mladý pejsek ho bere jako obtížnou věc a chce se ji většinou ihned zbavit. Já vybykám mladé psy kolem věku pěti, šesti měsíců poprvé na postroj a v té době již chodí malé úseky uvázání velde dospělého psa v tahu, aby si zvykli na vozík. Naslouchají tak již povelů a učí se být omezeni tím, co po nich požaduje jejich člověk. Nemohou tak bezhlavě pobíhat kolem, jsou připnuti vepředu k postroji vedlejšího dospělého psa a po straně k oji vozíku, takže nemají jinou možnost, než kráčet jakoby ve dvojspřeží, ovšem bez jakékoliv zátěže. Učí se jít spořádaně krokem, naučí se reagovat na povel pro změnu chodu a tempa, zpomalit, zastavit, případně následovat vedlejšího psa do zatáčky a vstěpovat

si jednotlivé povel. Když toto mladý pes zvládne, přechází na samotný výcvik v tahání vozíku. Jelikož většinou lidi tuto možnost nemají, protože začínají učit tahat svého prvního psa, tak se musí obejít bez učitele. Jen jsem chtěla nastínit, že i takto lze mladého pejska připravit na budoucí práci a zatím se mi to vždy osvědčilo v tom, že později jsem měla méně práce s čením psa již ve vozíku samostatně. Věděl už o co jde a byl komunikativnější, než když jsem psa učitele neměla. Vidím to například nyní i na Daréskovi, kterému dělala spousta věcí problémy, protože se je musel naučit sám. Avšak cesta byla přece jen obtížnější. V době, kdy se on učil, již další dva psi nemohli být zapřaháni pro svůj hodně pokročilý věk a především určité zdravotní problémy. Když se však před ním učil Andy u staršího, zkušeného Cliffa, teprve potom člověk vidí tento rozdíl. Když zapřáhne mladinkého pejska, který má třeba sedm, osm měsíců, do lehkého vozíku bez zátěže a ten již plně chápe svou úlohu. Krásně a s jistotou si to špacíruje dopředu, zatímco páníček jde vzadu za vozíkem a dává povely slovně a opratěmi. Vidím ten rozdíl u psů, kteří prošli krátkou výchovou připráhnutí jako malí a u psů (cvičila jsem bez učitele Dannyho a Darése), kteří tu výhodu neměli.

Co se týče výcviku psa k tahání, velmi záleží na tom, zda chcete mít psa, který bude samostatně tahat, se kterým si můžete bez obav vyjet sám. Kdy pes bude šlapat dopředu, reagovat na povel, bude umět bez problémů měnit tempo. Bude ovladatelný na rozcestí či křižovatce, aniž by jste vylézali z vozíku a ukazovali psovi cestu, ale na povel bude schopen odbočit doprava či doleva, v případě nutnosti bude umět zacouvat, případně se s vozíkem i někde otočit. A nebo vám stačí, že půjdete vedle svého psa a budete vozit děti po vesnici, či ve městě. Nebudu říkat, že je snadné naučit

psa být spolehlivý v tahu. Někdy to vypadá lehce, zvláště u psa, který je trénovaný a svou funkci zvládá. Ale je zapotřebí hodně trpělivosti, pochopení, tréninku a také někdy hodně pevné nervy, než se pes stane plně ovladatelný. Můžete si říct, že je jednoduché vašeho psa zapřáhnout. Už si zvykl na postroj, na vozík, dokonce i na to, že v něm sedíte vy a on jde dopředu. Ale vyzkoušejte s ním někde zaparkovat, přemluvte ho na rozcestí že chcete doprava, když on chce doleva, protože se mu to tam asi bude více líbit. Vyzkoušejte si někde zacouvat rovně a potom třeba i do trojúhelníku. Postavte si někde slalom z kamenů a projedte ho se psem přesně a ještě k tomu v půlce změňte klus na cval či krok a zastavte přesně tam, kde chcete. Zjistíte, že nic není tak lehké, jak se to zpočátku zdá. Ale jde to ... a to i s tandemem (dva psi zapřáhnutí za sebou). Ovšem pokud máte již dospělého či staršího psa, nechce se vám zabývat postupným výcvikem ovladatelnosti, která není zrovna lehká, a chcete jen prostě, aby váš miláček tahal děti či manželku, tak stačí, když budete chodit vedle něj. Budete ho chválit, jak je šikovný a jaký je geniální, on bude rád, že se může pracovat. Motivace je vždy velmi důležitá. Ale upozorňuji, že žádného psa nebaví vozit hromadu dětí stále dokola. Navíc mají rádi změnu, kdy jedou odněkud někam. Nejhorší vždy pro naše psy bylo, když museli někde vozit lidi. Jen tak, dokolečka, na hřišti či parkovišti. Asi si někteří pamatují akci klubu v České Lípě, kdy Darés vozil několik hodin hromadu dětí na Dětském dni. Po deseti minutách, kdy zjistil, že se nikam nejede, ale stále se vozí dokolečka po parkovišti náklady dětí, tak na něm bylo vidět, jak z toho není nadšený a šel vysloveně jen proto, že jsem to já chtěla a stále ho chválila a povzbuzovala. Přitom pro něj nebyl problém ten náklad. Tento skutečně trénovaný pes uvezl s lehkostí i celou rodinu s dítětem, a to bylo

parkoviště mírně do kopečka, takže rozjezd měl opravdu těžký. Ale pro psa je to nezáživné a nudné. Kdybych tehdy sedla do vozíku a jeli bychom pryč, určitě by nez problémů jel kamkoliv, třeba „na kraj světa“, jen aby měl zážitek, že někam jede. Nebylo pro něj problémem, že jezdil s odpočinky několik hodin a dokonce v horku, ale to že jezdil stále dokola, i když parkoviště bylo veliké. Proto si myslím, že je lepší dát tu práci a naučit psa opravdu tahat tak, aby s ním člověk mohl někde jet sám a vézt se, než ho jen naučit chodit ve vozíku a šlapat vedle něj. Mohu říct, že já byla vyřízená z toho pobíhání podél něho více, než on z toho tahání! Takže si myslím, že je lepší věnovat trochu té trpělivosti a času tomu, aby se pes naučil ovladatelnosti ve vozíku, jelikož tak se páníček sám může svézt a vyjet si třeba na projížďku. Zajet do obchodu pro nákup apod.. Pes má radost, že je užitečný a pracuje. Já třeba nyní jezdím se psem do sadu sbírat jablka pro koně atd.

Jestliže je pes již dospělý, tak může být někdy složitě ho učit naprosto novým a odlišným věcem, ale i tak se to dá vše zvládnout. Kdysi s Dannym jsem začínala sama ve věku jeho skoro tří let a za rok o tom čase z něj byl již slušný pracant, který se něco natahal a také z něj teprve vozík udělal psa. Takže i výuka již dospělého psa není beznadějná. Především by však měl každý pes mít slušnou základní poslušnost. Tím odpadne problém složitě přivykání vozíku a především skutečnosti, že v něm jeho páníček sedí. Na povel kdekoliv zastaví, což je věc, která musí být 100%. Na povel „hou“ nebo „stůj“, (kdo si jak psa naučí) musí pes skutečně zastavit kdykoliv, kdekoliv, kdyby okolo takřikajíc „trakaře padaly“! Když člověk chce naučit svého psa tahtat, měl by myslet především na to, aby ho opravdu práce bavila. Nesmí se zradit a zbytečně přetížít.

Vytrénovaný statný pes či fena snesou daleko snáze vyšší zátěž a jsou schopni se rychleji zregenerovat, než zvíře, které nemá ještě dostatečně silné osvalení. Takový pes velmi brzy začne pocítovat únavu. Počáteční radost a spolupráce se mění v znechucení a neochotu psa k další práci. Proto by si všichni měli uvědomit, že je velmi lehké se nechat zmást tím, že pejska třeba tahání baví, zvládá to. Člověk ve snaze urychlit výcvik a v nadšení, že jeho pes zátěž zvládá, mu přidává a přidává, jeden týden s ním jede kilometr, druhý týden již chce deset! Pes si za tak krátkou dobu není schopen vypracovat dostatečně silné svalstvo a není trénovaný na takovou zátěž. To máte, jako by jste přišli do posilovny s vidinou, že budete svalovec. Sednete na stroje a zjistíte, že deset kilo je málo. Ovšem kdyby jste je zvedal 50x, je to výborný trénink a postupně můžete přidávat. Ale vy si dáte druhý den pětadvacet kilo a budete makat stejně. Třetí den už nezvednete ani pět kilo, jak budete mít svaly namožené. Kdyby jste jim dali čas a trénovali po malých dávkách, menší náklad, za nějakou dobu svaly zesílí a budou schplny přijímat další zátěž, kterou je možno zvyšovat. To samé je i u psa.

Proto, když učím svého fundu tahat, pak ho nejprve učím chodit s prázdným vozíkem, aby se trochu naučil chápat poslušnost a povely. Nejde zde o tahání samotné, ale aby se vůbec neučil v tom pohybovat, zatočit, zacouvat. Kdo to již někdy se svým psem vyzkoušel, ví o čem mluvím. Není pro něj ihned jednoduché se s vozíkem otočit dokola a naučit se respektovat a přijmout omezený prostor v sevření ojí. Pes je někdy trochu zmatený tímto omezením, každý na to proto může reagovat jinak. Některý se trošku vzpíná, jiný se odmítá pohnout. Jde o to, aby se při tom pes uvolnil, cítil se dobře a jistý. Je dobré potom postupně začít s menší zátěží. Ví, jak moc láká ihned naložit dospělého člověka. Na kousek, jen malé

svezení to psu ani neublíží, jen někteří jedinci mohou být velmi vyvedeni z míry. Mohu říct, že i velký pes, jenž na pohled budil zdání mohutnosti a pevného hřbetu, který se zapřáhl do vozíku, ve kterém jsem seděla, měl co dělat se vůbec rozjet. Po pár metrech byl rád, když jsem vystoupila. Zdá se to jednoduché u trénovaného psa, ale nepodceňujte celý trénink psa v tahu. Je lepší nejprve naložit nějaké dítě, které má třeba dvacet kilo, nebo náklad, nákup, apod. Pes ucítí větší zátěž než samotný vozík, ale naučí se zabírat postupně, vyrovnat síly, naučí se rozejít, naklusat, přejít zpět do kroku, zastavit. To vše vypadá velmi jednoduché, ale s nákladem třeba 100kg to jednoduché vůbec není. Proto by se na to měl pes postupně připravit a ne jít hned na věc. Možná se to zdá někomu nemožné, ale z přetížení mohou být svaly nejen namožené, ale svalová vlákna se mohou v menší či větší míře i natrhnout a šlachy také nejsou z oceli. Je to to samé, jako by trénovaný kulturista, či stačí jen sportovec, který zvládá vyšší zátěž, měl zvednout 100 kilovou činku a potom to chtěli po vás.

Jak by asi vaše svalová vlákna dopadla? Takže nenechte se zmást tím, že pes je statný a vypadá, že to či ono přece utáhne. Musíte si uvědomit, že je to jiná zátěž, než na co byl v životě zvyklý a chvilku trvá, než se pes naučí k tomu správně postavit. Mladým pejskem taky nemůžete ihned tahat velké náklady a to samé i u psa již dospělého. Může vypadat statně, ale viděla jsem zapražených několik psů a fen, kteří vypadali, že přece musí utáhnout všechno, ale neuměli zabrat, byli zmateni. I pes, který měl rovný hřbet a vypadal silně se prohnul a nebyl schopen pořádně táhnout. Nedokázal prostě účinně zapojit správné svalové skupiny. Proto se snažte nikdy nic nepodcenit. Pokud začínáte pracovat s mladým či starším psem, obojí by mělo mít podobný začátek.

Nejprve si pes musí přivyknout na postroj. Z mé zkušenosti na něj lépe reagují dospělí psi. Mladý pejsek je většinou odhodlán tu hroznou věc ze sebe dostat dolů, krátká procházka s spoustou pomůž. Ale každý pes si dříve či později zvykne a třeba Darés, když vidí, že půjde tahat, sedí a sám dává tlapky do postroje, jak je nadšený. Dalším krokem je samotné zapráhnutí. Může mu předcházet ještě pár vycházek s postrojem, kdy máte psa na opratích a jdete za ním, aby si zvykl, že má jít sám vpřed a vy jej vedete z pozice za ním. Měl by se naučit rozejí na povel, zastavit. Chůze doprava a doleva může být naučena bez vozíku, ale v něm je to jednodušší pro člověka. Pro psa sice méně, ale člověk má tak nad psem větší kontrolu tím, že ten je fixován oje, a proto nemá možnost se nijak více vytáčet.

Doporučuji nejprve jezdit s prázdným vozíkem do té doby, než máte pocit, že pes v něm celkem zvládá se s jistotou pohybovat. Vyzkoušejte si s ním několikrát zacouvat, otočit se, odbočit doprava a doleva. Až budete mít jistotu, že psovi nedělá vážný problém se pohybovat sám s prázdným vozíkem, můžete do něj naložit menší náklad. Třeba dítě, nákup, cokoli. Ze začátku doporučuji kolem dvaceti kilo. Platí pro dospělého i mladého pejska, tak ve věku až tak jedenácti měsíců. V tomto věku už by tak malý náklad neměl dělat problém. Je dobré s ním jezdit nejprve krokem, můžete i do mírného kopce. Ze začátku stačí pejskovi třeba kilometr, dospělý klidně dva. Ale uvědomte si, prosím, že pro psa je to nová zátěž, takže chvíli trvá, než si jeho svaly zvyknou na takovou posilovnu. Doporučuji mu druhý den dát volno, či jen malou procházku. Ne je znovu zapráhnout v nadšení, že včera mu to tak přece šlo, jelikož i svaly mohou reagovat a být mírně bolestivé. Nesmí se nic přehnat a pejskovi tak znechutit. **Když budete postupovat pomalu a jistě, tak pes bude postupně silít, bude vytrvalejší, silnější a ochotnější.**

Během několika měsíců je schopen tahat těžké náklady, začátky musí být postupné. Především mějte na paměti, že pes ve výkonu potřebuje zvýšit krmnou dávku, která by opravdu měla být velice kvalitní!! Dochází k svalové námaze k vyššímu spalování v první řadě sacharidů a následně tuhů a živočišných bílkovin! To by mohlo mít při nezměněné krmné dávce ve svém důsledku i nežádoucí vliv a opačný účinek. Důsledkem takového zrychleného spalování by potom byl spíše úbytek svalové hmoty! Tomu tak lze účinně předcházet úpravou krmné dávky ve prospěch jednak sacharidů, ale také tuků, především živočišných bílkovin. To v praxi znamená zvýšenou energetickou hodnotu stravy pro vašeho pracovního psa.

Mladého pejska jsem učila někde od půl roku na postroj a vozík, chodit z vozíkem bez zátěže a ovladatelnost. Kolem deseti měsíců již vezl menší nákup, v jedenácti klidně svezl nějaké dítě a v roce jsem jezdila občas já, když jsem měla kolem čtyřiceti pět kilo, dnes již musím počkat trochu déle, když má pes takových čtrnáct až patnáct měsíců vozí i mě a když měl Darés osmáct měsíců, tak mu nedělalo problém vozit i otce, který měl přes sto kilo. Vozil ho i přes travnaté pole, tedy v terénu, který je velmi náročný a neměl s tím problémy. Měl správně vybudované návyky, méně podléhal únavě, lépe tahal i následně v saňovém zápřahu. I na jeho výkonu ve vodním živlu bylo znát podstatné zlepšení. Časem se může zařadit i trochu silovější trénink a pes se pěkně osvalí, zpevní a viditelně bude mít lepší figuru. V praxi se skutečně projeví zpevnění a zasilení především zádové, bederní a šíjové skupiny svalů a posílení svalstva všech končetin. Toto jsou skupiny nejvíce namáhané a jejich pozvolným rovnoměrným zatížením dosáhnete i zlepšení fyzické a výstavní kondice vašeho fundlácového partáka.

BARVA

Novofundlandského psa

Úvodem je nutno uvést, že: Barva je podružná ve srovnání s typem, stavbou a celkovým zdravím.

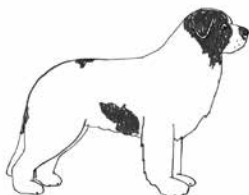
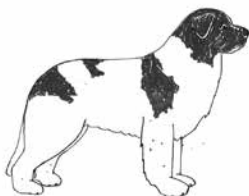
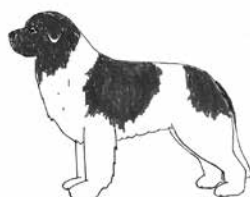
Uznávané barvy v rámci FCI jsou černá, hnědá, a bílo černá. Přičemž v zemi původu, tj. v Kanadě není uznávána barva hnědá a naproti tomu v Americkém klubu je ještě uznávána barva šedá, (modrošedá).

NOVOFUNDLANDSKÝ PES - ROZLOŽENÍ BAREV

Černí psi s bílými znaky

Černý pes
s nadměrnou bílou
(50/50)

Bílo-černí „Strakáci“
(Landseer Newfoundland)
s různým stupněm
prosazení znaků

Celkové zbarvení

Černá, hnědá nebo šedá se mohou vyskytovat jako celkové zbarvení. Nebo se u celkové-
ho zbarvení může vyskytovat jednotlivě
na některých, (nebo i na všech) následujících
místech bílá: Na předhrudí, tlapách
a špici ocasu. Tento výskyt bílé na zmíněných
místech je pro Novofundlandana typický
a nemůže být proto penalizován.

Viz. standard FCI č. 50.

V Americe je přípustná bílá ještě na bradě.

*U nás se vyskytuje občas také, ačkoli standard
FCI o ní nehovoří. Je to logické, neboť
s plošným rozšířením amer.genotypu v Evropě
je nutno počítat s tím, že se projeví
i ve fenotypu. Musím ovšem poznamenat,
že se velmi vzácně lehce ojíňená brada,
(nebo její náznak), vyskytovala v Evropě
i dříve. Jako chovatel i jako rozhodčí to vidím
jako nežádoucí, nicméně nepovažoval bych
to za zásadní, tedy diskvalifikační.*

*Kromě toho může být bronzový nádech
na černém psu, (Amerika připouští tento
nádech i na šedé).*

Landseer-„strakáč“

Zde si nemohu odpustit důležitou poznámku, týkající se názvosloví. Již od 19. století
název Landseer byl a je používán pro bílo-
černého Novofundlandana sira Edwina
Landseera, který takového psa vlastnil
a často ho maloval a toto pojmenování bylo
na jeho počtu. Tím, že němečtí a švýcarští
chovatelé v 50. letech min. století začali tuto
barevnou varietu Novofundlandana chovat
odděleně od ostatních barev. rázu a posléze
si ji i prosadit v FCI v roce 1960 jako samo-
statné plemeno s názvem „Landseer evrop-
sko-kontinentálního typu“ (Standard FCI
č.226), došlo k tomu že název Landseer byl
v podstatě uzmut. Nikdo totiž z těchto
chovatelů neřekne, „Mám Landséra evrop-
sko-kontinentálního typu, ba ani Evropského
Landséra, ale jenom prostě mám Landséra.

Takže jsou všichni vlastně uváděni v omyl,
resp. je řečena polopravda. A chovatelé
„strakátých“ Novofundlandanů jsou tak
prakticky nuceni, aby používali kompli-
kovaný název „Bílo-černý Novofundlák“,
místo aby se drželi původního a správného
názvu Landseer. Vidíte, kam až může vést
snaha se odlišit? Takže aby se to nepletlo,
použiji název Novofundlandský pes
„strakáč“, což i odpovídá v angl. terminolo-
gii zbarvení „piebald“ (straka),
i když originální kanadský standard tohoto
psa se nazývá „Landseer Newfoundland“!

Tak tedy strakáč, co se barvy týče, má bílý
základ s černými znaky. Typická je celá
černá hlava, nebo černá s bílou na čenichu,
s lysinou i bez lysiny. Lysina by neměla být
široká a je žádoucí, aby byla symetrická.
Je tam oddělené černé sedlo a na těle černé
plotny rozprostírající se směrem k bílému
ocasu.

Znaky, buď na celkovém zbarvení
nebo u strakáče se mohou značně odchylo-
vat od tohoto popisu a měly by být penali-
zovány pouze v rozsahu odchylky.
Preferuje se čistě bílá, nebo bílá s minimem
tečkování.

Krása znaků by měla hrát roli pouze pokud
spolu porovnáváme psy jinak srovnatelné
kvality, neboť jak již bylo řečeno, krásě
znaků by neměla být dáвана přednost před
typem, konstitucí a celkovým zdravím!

Všechny akceptovatelné barvy jsou rovno-
cenné. Bronzový nádech nebo tzv. vyšiso-
vání barvy v důsledku počasí a slunce
by se neměly postihovat. Hnědá může
mít odstín od čokoládové po sytější
červeno-hnědou.

Je pravidlem, že akceptovatelné barvy jsou:

- * Celá černá
- * Černá s bílou nebo bílou s černou
- * Celá hnědá (v USA i šedá). Je-li přítomna bílá, pak pouze v rozsahu daného standardem.
- * (I v USA smí být pouze v rozsahu, aby bylo možno identifikovat základní barvu.)

Při porovnání různě zbarvených psů, jinak srovnatelné kvality, je nezbytné mít představu o ideálním vzoru rozložení barev a to jak u celo zbarvených psů, tak i psů bílo-černých. U celo barevných psů může být bílá na tlapách a na nohou může zasahovat až po stehno. **Bílo černí Novofundlandci** mající strakaté zbarvení „piebald“ mají rozložení znaků limitováno rozsahem **bílé jako základní barvy** a oblastmi černých znaků.

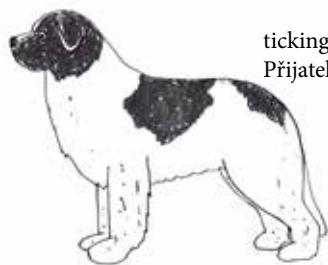
Tyto **znaky musí být jednoznačně odděleny** oblastmi bílé, coby základní barvy! Co se tečkování týče, může nebo nemusí být v malé míře přítomno, výrazný „ticking“ však **znehodnocuje** kontrast mezi bílou a černou srstí a je proto nežádoucí. Je nutno si uvědomit, že bílé znaky u jednobarevného Novofundlandana a bílo-černý „strakáč“, mohou být podmíněny rozdílnými genotypy. Tzn., že se jedná o rozdílné gen.vlohy, určené jinými alelami. Přičemž bílé znaky se šíří zepředu a úměrně velikosti jejich prosazení, při malém výskytu se objevují, pouze jako malá hvězdička na hrudi, posléze větší znak na hrudi, pak bílá na tlapách a konečně na špicí ocasu, přičemž rozložení nebývá symetrické. Má to na svědomí gen „sp“; (Piebald Spotting). Naproti tomu někteří autoři, (C.C.Little, F.Horák) se domnívají, že u Novofundlandského psa působí také kromě alely „sp“ i bílá vlohá „si“, (Irish Spotting), která působí symetricky a kromě toho i vlohá „sw“ pro extrémní rozšíření bílé.

V praxi to vede často i k neobvyklému, nebo nestandardnímu zbarvení, které je velmi obtížné při tvorbě chovného páru předikovat a pak musí následovat selekce. Konkrétním případem je situace nežádoucí nejen u Novofundlandského psa, ale i u dalších plemen, kdy poměr bílé a černé je 50/50 a nelze proto pouhým posouzením fenotypu určit, která barva je základní.

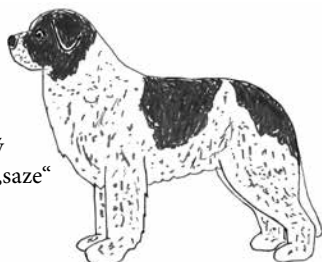
Buď máme jednobarevného psa s bílými znaky a nebo máme strakáče s černými znaky. Výraznou pomocí by mohlo být podrobné testování DNA, které by odlišilo geny „sp“ „si“ „sw“ u daného jedince, nicméně jejich vzájemná interakce, (dominance, subdominance atd.), je stále nejasná.

V této souvislosti je nutno připomenout věc, kterou mnoho chovatelů a bohužel i posuzovatelů nebere v potaz. Buď mám jednobarevného novofundlandského psa u kterého, pokud se vyskytnou, mohou být bílé omezené znaky pouze v rozsahu definovaného standardem, anebo mám „landséra“, tzn. bílo-černého Novofundlandana, který musí mít černé znaky vzájemně oddělené, což mj. znamená minimálně bílý límec na krku, aby černá hlava byla oddělena od sedlového pláště, nebo černých ploten. Vyskytne-li se Novofundlandský pes s průběžnou černou barvou od hlavy až po kořen ocasu, přičemž je spodní část těla víceméně bílá, (mnohdy průběžně od brady přes spodní část hrudníku až po slabiny), což je právě již zmiňovaná situace, s poměrem mezi bílou a černou cca 1:1, jedná se o vadné zbarvení, neboť neodpovídá standardu pro celo-černého/hnědého psa, (pro nadměrný rozsah bílé, kdy jsou bílé znaky již spojeny), ale ani pro psa bílo-černého, neboť netvoří sedlo a další oddělené černé znaky.

Samostatným problémem u strakatých psů je tečkování, (ticking), které ovlivňuje gen T. Má dvě alely „T“, které kontroluje tečkování a „t“, která kontroluje čisté bílé zbarvení. Tzn., že tečkování je dominantní, tečkovaný pes může a nemusí přenášet vlohu čistou bílou. Naopak jedinec s čistou bílou nenese vlohu pro tečkování. Z toho plyne, že budeme-li důsledně spojovat do páru psy bez tečkování, můžeme tečkování snadno v chovu potlačit. Jeho intenzita je ale pravděpodobně polygenní záležitost a tudíž prakticky nepředvídaná.

ticking-malý
Přijatelné tečkování

ticking-silný
Nadměrné „saze“

Na rozdíl od zde popsaných znaků, se reálné znaky mohou značně odlišovat a to včetně asymetrických znaků u kterýchkoliv jednobarevných i bílo-černých psů. Mohou značně přesahovat popisované oblasti. Skutečnost, že předpověditelnost těchto znaků je geneticky nespolehlivá, je důvodem, k již zmíněnému doporučení, aby člověk krásu znaků dobře uvážil pouze při porovnávání psů srovnatelné kvality. Nicméně v případě vyložení vadného zbarvení, by to měla zadaná známka vyjádřit, nejedná-li dokonce přímo znaky diskvalifikující, (např. pálené znaky).

NĚCO KE STANDARDU

Mějte vždy na paměti, že nejdůležitější jsou typ, vyváženost (harmonie) a celkový vzhled (dojem).

Jako chovatelé se vyhýbejte těm chybám, které z chovu těžce odstraňují a braňte se extrémům.

Jako rozhodčí si pamatujte, že daný pes se může pohybovat, jak se patří, ale není podstatné, jak se pes pohybuje, nevypadá-li jako typický Novofundlandčan.

Typ je ztělesněním základů klíčových prvků standardu.

Nehraje roli, pracujete-li jako činovník v kruhu či jste zaujatý divák a nebo hodnotíte psy ve vašem chovu. Posuzování psů je vždy založeno na pozorování. Můžete číst standard horek dolem a citovat jej slovo od slova, ale to vám neumožní si vytvořit správný mentální obraz ideálu Novofundlandčana.

Správnou představu si můžete vytvořit pouze kontaktem s plemenem. Porovnáváním mnoha psů, přičemž vůbec není od věci znát i ostatní příbuzná plemena. Pro korektní posouzení psů musíte ovládat základní principy, které jsou nezbytné pro jakékoliv správné posuzování.

Vědět, kde se na psu co měří, počítá. Často není tak podstatný ten který největší nebo nejmenší rozměr, ale hlavně jejich vzájemný poměr, nutný nejen pro vyváženost, ale mnohdy také určující charakter plemene. Zdání klame a virtuální realita též. Proto je mnohdy důležité u bohatě osrstěných plemen si psa prohmátat, aby byl člověk schopen rozlišit, co je kondice a co konstituce.

Kromě citu pro harmonii, ušlechtilost a eleganci je bezpodmínečně nutná i znalost anatomie. Nestor českých rozhodčích Jaroslav Odvárko říkával: „Tam kde končí znalost anatomie začíná hledání pitomosti.“

Jiří Janda

Problémy s nezabřezáváním fen

Vladimíra Tichá

Problémy s reprodukcí jsou stále častějším důvodem, pro který majitelé fen vyhledávají pomoc veterináře. Srovnáváme-li současnou situaci s obdobím cca před třiceti nebo čtyřiceti lety, jsme na tom z pohledu úspěšných krytí, tedy krytí, jejichž výsledkem je normálně početný vrh, daleko hůře. Možná stojí za to si připomenout, co všechno může zabřeznutí fenky ovlivnit a zda je možné a z chovatelského hlediska vhodné určitě problémy řešit.

1) Nevhodný termín krytí

– patří asi mezi nejčastější důvody, pro které fenka nezabřezne. Přesvědčení, že k ovulaci dochází u feny cca okolo 10. dne od začátku barvení velmi často neplatí. Celá řada fen si první fázi barvení zkracuje nebo ji vynechává úplně a je ke krytí daleko dříve u minimálně stejného nebo možná většího množství fen se naopak říje prodlužuje, k ovulaci dochází daleko později a fenka je ke krytí 20. až 25. den. Do kategorie nevhodného dne krytí patří i případy, kdy majiteli fenky začátek říje zcela unikne a on prostě neví, podle čeho krycí den zvolit. Problém s nevhodným termínem krytí může vyřešit zkušený krycí pes. Trochu ošidné je se spoléhat na chování fen. Zkušený chovatel ví, že jsou fenky, které psovi drží od prvního do posledního dne a naopak fenky, které nedrží vůbec. **S řešením problému může pomoci laboratorní vyšetření.** Velké možnosti nabízí např. stanovení hladiny progesteronu v krvi fenky. Je to metoda, která celkem spolehlivě určí, zda vůbec a kdy fena dojde k ovulaci a kdy je tedy

vhodné ji krýt. Platí ale, že i fena, která je krytá v optimální den, nemusí zabřeznout.

2) Hormonální nedostatečnost nebo nevyrovnanost fenky

– existují fenky, které sice mají zdánlivě normální příznaky říje, ale jejich hormonální naladění není dostatečné, nedochází k ovulaci a nejsou tedy k dispozici vajíčka, která by bylo možné oplodnit.

Existuje i tak zvaná „rozštěpená říje“.

Fenka započaté barvení po několika dnech ukončí, aniž by dospěla k ovulaci. K rozštěpeným říjím dochází např. v případě, kdy fenku vyprovokuje mimo obvyklý termín k barvení jiná fena, nebo když je fenka v psychické nepohodě (např. dlouhá cesta za krycím psem u feny, která není zvyklá cestovat). Nedostatečné hormonální naladění může ukončit i normálně započatou březost, pro jejíž průběh má u psů výše zmiňovaný progesteron velký význam. Dojde-li k nežádoucímu poklesu hladiny

progesteronu, je březost ukončena. Hormonální nedostatečnost nebo nevyrovnanost fenky se může vztahovat k jedné určité říji, a z chovatelského hlediska to není problém. Může se ale jednat o setrvalý stav, který je možné ovlivnit dodáváním chybějících hormonů. Problém ale bývá často dědičný a na takových fenách by se nemělo chovat.

3) Bakteriální infekce

- občas se stane, že důvodem pro nezabřeznutí fenky je bakteriální infekce. Fena většinou neprojevuje žádné příznaky onemocnění typu zánětu dělohy, ale přítomné bakterie negativně ovlivní zabřeznutí. V takovém případě je možné požádat o bakteriologické vyšetření a na základě jeho výsledku fenku přeléčit. Zajímavé je, že stále více zahraničních majitelů krycích psů požaduje před krytím doklad o tom, že fence bylo bakteriologické vyšetření provedeno a že bylo negativní.

4) Virová onemocnění

- do této kategorie patří především herpesviróza, která může ovlivnit zabřezávání fen, vyvolávat potraty, nebo porody mrtvých plodů a úhyny sajících štěňat. Proti herpesviróze je možné fenky chránit vakcinací.

5) Etologické příčiny

- problémy se zabřezáváním mohou mít např. chovatelé, kteří mají více fen a některá z nich je velmi dominantní a jiná naopak vysloveně podřízená. Ta první zabřezává a rodí bez problémů, u té druhé se normální březost vůbec nerozvine.

6) Zdravotní stav fenky

- může se zdát, že je zbytečné o něčem takovém vůbec hovořit. Bohužel se velmi často stává, že chovatel má snahu krýt nemocnou fenu a odůvodňuje to tím, že březost zaktivizuje její obranyschopnost a fenska se uzdraví. V poslední době se velmi často hovoří také o souvislosti mezi reprodukčními problémy a onemocněním štítné žlázy.

7) Vliv chovatele

- jako první je asi třeba zmínit věk,

kdy dochází k prvnímu krytí feny. Majitel chce absolvovat výstavy a zkoušky, získat co nejvíce titulů a ocenění a když je fence pět nebo šest let začne přemýšlet o krytí. Velkou roli hraje výběr krycího psa.

Je spodivem, kolik chovatelů jede za krásným, ale krytí neschopným psem nebo za psem, o kterého je takový zájem, že kdyje takřka každý den. Je také zvláštní, že chovatelé jsou ochotni investovat velké finance do vyšetření nezabřezávající fenky, ale doporučení, že je vhodné změnit krycího psa, neuposlechnou. Zapomínat by se nemělo ani na negativní dopad příbuzenské plemenitby.

Důvodů, proč fena nezabřezne, by se asi našla ještě celá řada. Výše uvedené příčiny patří mezi nejčastější a i o nich by se toho dalo napsat mnohem více. Běžného majitele feny ale nejvíce zajímá, jak problém s nezabřezáváním řešit.

Rozumné je uvažovat o prvním krytí feny v době, kdy k tomu má optimální věk a vybrat si psa, o kterém víme, že dobře kryje, že po něm je potomstvo a za kterým nemusíme jet tisíce km. Nezabřezne-li fenska, neuškodí se poradit s veterinářem, jak problém řešit. Chovatel si ale může také říci, že chce chovat jen na feně, která se v reprodukci bez problémů uplatňuje a že mámit štěňata z fenky, u které jsou okolo toho viditelné problémy, odporuje chovatelské etice a zdravému selskému rozumu.

Mládátka k JARU patří - povídání o štěněti...

Tomáš Kolátor

*Inspirace ke krmení i pohybu
novofundlanského psa*

Přinesli jste si domů černou chlupatou kouli, která se v oficiální kynologické literatuře i ve standardu FCI nazývá Novofundlandský pes? Nestihli jste si zapamatovat všechny rady chovatele, protože jste se opájeli skutečností, že to vytoužené štěnětko je konečně Vaše a proto jste poslouchali jedním uchem dovnitř a druhým ven?

Dorazili jste úspěšně a ve zdraví domů. Protože předpokládám, že jste s hrůzou zjistili neblahou skutečností, že se vám dvě třetiny oněch informací od chovatele jednoduše vykouřily z hlavy, tak vám snad toto počtení poslouží jako jakýsi první povšechný návod. Není to samozřejmě žádný návod k použití, protože jste si nekoupili ani ledničku, ani televizor se spoustou knoflíků, ale rozkošné živé štěně, ze kterého by jste rádi vychovali skvělého kamaráda. Chcete, aby vyrůstal do krásy a byl hlavně zdravý. Tak si v klidu sedněte, nechte štěně, které se unavené cestou a zážitky z nového prostředí mezitím někde složilo a hodilo si šlofika a pročtete si následující řádky.

*Nejlépe by bylo asi začít tématem
nejdiskutovanějším a tím je VÝŽIVA*

Výživa štěněte v 1. roce života.

Zejména proto, že informace jsou často velmi protichůdné. Většina z nových majitelů jakéhokoliv plemene si vždy pokládá otázku: **Přírozená strava nebo granule?** Protože nemám v úmyslu rozebírat vědecké studie firem, produkcí granulovanou výživu pro psy, nebudu se zabývat jejich klady, či nedostatky. Jisté je jedno. Pokud granule tak rozhodně vysoce kvalitní, ale také dosti drahé. Je jasné, že kvalitní klasická strava je finančně také náročná.

Vystává otázka? Je pes již natolik domestikovaný, že je šelmou psovitou pouze podle jména, anebo má mít stravu jako šelma masožravá?

Člověk je všežravec a také se necpe jen müssli, ovesnými vločkami a stravou pro kosmonauty!

V následujících řádcích se dozvíme něco o doma připravované stravě pro psa. Kvalitní a pestrá výživa štěněte do stáří 1. roku je to nejdůležitější co mu, kromě lásky, můžete dát. Je to období překotného růstu, vývoje kostry, kloubů a hlavně obranyschopnosti organismu. Kvalitní a vhodnou stravou lze do určité míry ovlivnit k lepšímu i některé neblahé genetické dispozice. Existuje jakési pravidlo, že co nedáte svému psu do jednoho roku stáří, mu nedáte již nikdy !!

Protože žaludek (konečně jako každý sval) potřebuje k svému správnému vývoji pracovat, musí být přiměřeně zatěžován. Jestliže bude pes celý život jen na krmné dávce z granulí, které se po rozmnožení změní v kašovitou hmotu, kterou pes následně vyloučí v jen mírně zmenšeném objemu. Tím se trávicí trakt nemá možnost náležitě a zdárně ve zdraví rozvíjet, tedy ochabuje. Ochablý žaludek je poté daleko náchylnější k tolik obávaným torzím.

Do čtyř měsíců se štěně krmí 5x denně, do cca 6-ti měsíců 4x denně, do 9-ti 3x a okolo 1 roku 2x. Po jednom roce stačí jednou v určenou dobu, ale mnoho chovatelů zastává názor, že je lepší rozložit denní krmnou dávku na dvě, krmí tedy ráno a večer.

Neznamená to samozřejmě, že potom už můžeme svého psa, jak se říká, ošidit. Vymstí se to na kondici (obzvláště při zátěži), na srsti i jinak. To však je další kapitola a informace se dají získat od zkušených chovatelů. Krmit své štěně pestrrou stravou živočišného a rostlinného původu je samozřejmě náročnější na přípravu a je tak nutné, aby živiny, jichž by mohl být přebytek nebo nedostatek včas korigovat a v případě nutnosti doplnit, či snížit dávku. Obecně tedy maso drůbeží a hovězí, případně zvěřina, sem tam může být i libovější vepřové. Protože však vepřové maso má vyšší obsah tuků, je ho opravdu třeba zkrmovat velmi opatrně.

Ale i v přírodě si zvíře bere určitý podíl tuků. Jen nesmí enormně přibírat na hmotnosti, protože to má za následek velkou zátěž na právě se vyvíjející kostru a především na kosti a klouby předních i zadních končetin. To však neznamená za každou cenu brzdit růst šteněte obřího plemene, které má jaksí tento vývoj zakódován v genech a zpomalovat tak rychlost růstu mladých psů velkých plemen krmivem se sníženým podílem proteinů a tuků, „aby se předešlo jejich růstovým potížím“.

Z vnitřností srdce - je to svalovina. Pro štěně nejsou moc vhodné slezina ani plíce. Pokud máte záruku nezávadnosti hovězího masa nebo srdce, můžete dávat i nějakou dávku syrového, ale musíte se připravit na to, že ho štěně někdy zprvu odmítá. Jde však o zvyk a trpělivost. Dá se přidat i s kousky tvrdého sýra. Lze kombinovat syrové a vařené v jedné dávce. Krmení by mělo mít zásadně určitou pravidelnost. Zhruba by měl být poměr u směsi obsahující maso, 50 - 60% masa, zbytek příloha a zelenina a samozřejmě vitaminy a minerály. Zeleninu lehce ovařit, aby neztratila vitaminy. Na jemno, protože větší kousky nestráví. Můžete zkusit i ovoce nadrobno či malé kousky, a to obzvláště, když jsou ještě první zoubky. Je vhodné také použít zeleninovou zamraženou směs, kterou hodíme už do vypnutého vařeného masa. Tak neztratí živiny, pouze se rozmrazí.

Z hlediska vhodnosti krmiva se dá obecně říci, že **kvalitní maso** je přirozenou a nejlépe stravitelnou potravou pro psovitě šelmy. Syrové obsahuje mnoho kvalitních bílkovin, železa, tuků a je dobrým zdrojem vitamínů skupiny B, má však dost nepříznivý poměr vápníku a fosforu (fosforu je totiž nadbytek a jeho vyplavováním odchází i vápník a tím hrozí nebezpečí odvápnění) a proto je nutné vápník, jód a vitaminy

doplňovat přípravky, jako je Blattin, Welpenkalk a pod. a k tomu ještě kalcium citrat a také hořčík. Potom existuje řada výrobků kloubní výživy, jako např. ArtiCAN. Vařené maso samozřejmě ztrácí část své výživné hodnoty. Pokud máte zdroj masa z nuceného výseku a veterinárně neověřené, rozhodně je však lépe ho důkladně tepelně upravit. Vyhnete se tak problémům, které přináší eventuální parazitální onemocnění.

Z **vnitřností** je nejvhodnější pro šteně srdce, ale má vyšší podíl tuků. Nevhodná jsou střeva a plíce bez výživné hodnoty a slezina navíc působí časté průjemy. Ledviny a játra obsahují také zbytky těžkých kovů a léků.

Rybí maso je výborné a lehce stravitelné, obsahuje aminokyseliny, vitamíny a další vhodné složky výživy. Je třeba si uvědomit, že Novofundlandčan historicky byl psem rybářů a v zemi jeho původu byly ryby silně

zastoupenou složkou jeho potravy. ozhodně pro šteně tepelně upravovat a vykostit.

Po výměně a stabilizaci chrupu jsou kosti dobrým zdrojem vápníku a fosforu, ale především z mladých kusů a kosti telecí. Dlouhé kosti z drůbeže jsou dost nebezpečné.

Chrupavky obsahují mnoho potřebných minerálních látek, jsou zdrojem výživy kloubů, navíc ji pejsci mají rádi a chutnají jim.

Zelenina je nejlepší syrová, maximálně lehce ovařená přidáním do již uvařeného masa.

Z příloh jsou nejvhodnější vařené těstoviny, vařená rýže, spařené ovesné vločky, eventuálně luštěniny, které však nadýmají a nejsou tak moc vhodné a nebo zředka a v malém množství. Je lepší je před uvařením nechat nabobtnat. Mají však velké množství rostlinných bílkovin.

Příklady krmných směsí:

- 1) Vařené maso (drůbeží, hovězí, srdce hovězí i kuřecí apod.) s vývarem a s přílohou (těstoviny, vločky, krupky, rýže apod., někdy i pečivo nebo chléb, nikoliv však čerstvý, protože nadýmá), zelenina nadrobno, vitamíny, eventuálně kloubní výživa a Calcium, to se dává jenom dávka na 1.den do 1. jídla.
- 2) Pudink s piškoty (jako sladidlo je vhodnější včelí med nebo hroznový cukr).
- 3) Syrové maso 35% sýr 30% (Hovězí - kliška, přední, žebro, hrudí, čerstvé srdce) Syrové je pro psa lehce stravitelné! + příloha
- 4) Mixovaný tvaroh s cukrem eventuálně s jedním žloutkem. Je z toho takový tvarohový krém s piškoty.
- 5) Kuřecí (drůbeží všeobecně) žaludky nebo srdíčka s vývarem, s přílohou a zeleninou.
- 6) Kuře můžete uvařit a obrat, ale nedávat kost do dospělosti, pouze měkké klouby, chrupavky a zase s přílohou a zalité vývarem.
- 7) Tvaroh s medem a ovesné vločky spařené, případně i jogurt.
- 8) Můžete případně uvařit vepřovou nožičku a dát maso i s kůží.
- 9) Rybí maso vykostěné, vařené s přílohou a zeleninou
- 10) Pokud máte hovězí žebro, tak obrat od kosti a můžete přidat i takové ty bílé měkké chrupky, což je velmi dobré na klouby.

Toto vše je možné různě kombinovat, aby strava byla různorodá. Jsou vhodné i 2-3 **žloutky** týdně. Možná vám bude některé složky stravy odmítat, ale časem si určitě zvykne.

Uzené, kořeněné a slané není pro psa rozhodně vhodné. Sůl si většinou bere dostatečně z potravy a koření jeho trávicímu ústrojí určitě neprospěje. V dospělosti se samozřejmě může tak velkému psovi dát sem tam vyjímečně i nějaký ten zbytek z kuchyně (občas), ale skutečně až v dospělosti a jen vyjímečně.

Dostáváme se k dalšímu tématu a tím je: Vezeme si ho domů a co bude dál?

Tím, že máte černou nebo hnědou kouli chlupů s roztomilým čumákem na klíně a vezete si ho domů, je jasné, že tak máte za sebou spoustu důležitých rozhodnutí. Byl to výběr plemene, kvalitní chovatelské stanice, potom dilema, zda pejsek nebo fenka a konečně ho tedy máte! Protože tu první fázi socializace má už štěňátko za sebou, díky solidnímu chovateli, je teď jen na vás, jak všechny další fáze budete zvládat vy a vaše rodina. A věřte, že to určitě nebudete mít jednoduché!

Protože se, díky vašemu rozhodnutí, stal členem vaší domácnosti (rodiny neboli smečky) Novofundlandský pes, předpokládejme tedy, že v kostce víte, co vás v nejbližší budoucnosti asi čeká. Nějaké ty poničené, pracně vypěstované kytky, trochu zdevastovaná zahrada a rozbité květináče, sem tam nějaká ta ukradená a rozkousaná bota, překousnutá zahradní hadice a spousta různých neplech, které váš miláček natropí. A to se přitom bude ještě tvářit „že on nic, on (ona) muzikant“! Předpokládejme tedy, že mu, nebo jí všechno zpočátku odpustíte. Jen nesmíte dopustit, aby se štěně stalo pánem vašeho života. **Štěňata** už v šesti týdnech chtějí spíše do chladna až zimy. Fundlácké štěně, pokud nemá mokré kožíšek, by nemělo

Granule však není třeba úplně zavrhnout. Pytel skutečně kvalitních granulí pro štěňata je dobré doma v zásobě mít, ale dávat je jako **samostatnou dávku - nemíchat ji s masem**. Dávka je obvykle napsaná v tabulce na den, podle váhy, a to na každém balení. Jestliže dáváte 1 dávku z 5 krmení, dáváte samozřejmě poměrnou část a necháte je trochu nabobtnat (s trochou vody nebo vývaru). Když je raději zkrúpe suché, musí mít dostatek pití.

nachladnout ani venku. Fundlák je ohrožen spíše přehřátím, než nachlazením a **instinktivně si najde chladnější místo**. Přichystejte mu zvlášť misku na krmení a zvlášť misku na vodu. Umístěte je tak, aby k čisté pitné vodě mělo štěně volný přístup po celých 24 hodin a tak nemělo žízeň. Jakmile přivezete štěňátko domů a není-li příliš unavené (třeba dlouhým cestováním), snažte se ho co nejrychleji seznámit s prostředím nového domova, kde bude nejen vyrůstat, ale stráví v něm celý svůj život. Mělo by se samozřejmě **seznámit i se všemi ostatními členy rodiny** - smečky, jenom děti by měly být velmi opatrné ve svém nadšení, aby se jich ta malá černá kulička nezačala bát. Pokud již nějakého pejska máte, opatrně je seznamte.

Nezapomeňte stávajícím mazlíčkům věnovat dostatek pozornosti a mazlení, aby na nový přírůstek nezačali pohlížet jako na vetřelce. Mějte také na paměti, že **nesprávným zvedáním štěněte** za přední packy mu můžete způsobit třeba břišní kýlu. Toto z neznalosti dělají především děti.

Socializace

Nastupuje tak další etapa socializace, která je už jenom ve vašich rukou. V období 7-8 týdne štěně obvykle odchází od matky a sourozenců do nového domova. V novém domově záleží nyní již jen na majiteli, jak se bude o své štěně starat, je potřeba mimino vychovat, naučit čistotě.

Nikdy však nepodlehnete falešnému soucitu a snaze, jak se říká, ponechat mu jeho „dětství“! Jistě, je to štěndo, je třeba ho milovat, laskat ho, mazlit se a hrát si s ním. Na druhé straně je třeba si ale rychle uvědomit, že se ani nenadějete a po pár měsících je z něj docela slušné telátko. A pokud nezačnete s výchovou včas, bude s vámi pěkně zametat. **Na povely, jako jsou“ fuj, nesmíš, ke mě, k noze, sedni, lehni, zůstaň, vpřed, stůj, čekej, pomalu“ a další, týkající poslušnosti a ovladatelnosti, by si mělo zvykat již od prvních kroků v novém prostředí vaší domácnosti.** Vyhnete se v budoucnosti spoustě problémů, které by vám způsobila 60 - 80-ti kilogramová chlupatá nukleární nálož!!!

S tím samozřejmě souvisí i výchova v sebevědomého, a současně povahou vyrovnaného, něžného a odvážného kamaráda, jakým Novofundlandský pes rozhodně je. Proto je žádoucí ho, mimo jiné, zvykat na přítomnost cizích lidí nebo jiných psů, na hluk ulice, jedoucí vozidla, na tlačení v autobusu, jízdu vlakem, nutnost nosit košík apod. Období od 12-tého týdne života je doslova ideální k postupné socializaci a k vymezení jeho postavení v nové smečce. V tomto období je štěnětko velmi dobře tvárné a za úplatu (pamlsek) je ochotné vykonávat to,

co po něm požadujeme. Velice důležitou součástí takové výchovy je **intenzivní slovní pochvala s výraznou intonací v hlase.**

A věřte, že je ještě daleko důležitější než zmíněný pamlsek. Jsou psi, navyklí natolik na takový úplatek, že na pouhý příkaz nebo povel hůře reagují. Přitom intonace našeho hlasu je pro komunikaci se psem nesmírně důležitá. Štěně se velmi rychle naučí rozpoznávat podle vašeho hlasového projevu, co udělalo špatně a co dobře. Navíc **výhodou novofundlandšana je velice dobrá paměť a poměrně trvalé návyky.**

Musíte se smířit se skutečností, že si váš mazlíček s vámi i s vašimi nervy občas bude pohrávat, ale vězte, že by se vám jakákoliv nedůslednost mohla později vymstít. Bude na vás zkoušet kdejakou fintu, aby nemusel udělat zrovna to, co vy po něm chcete. Buď neslyší, nebo nerozumí, případně má jinou „práci“ nebo hru.

Na takovou komedii musíte být připraveni a obrnit se trpělivostí. Štěně brzy pochopí, že vy jste ti, kteří jsou v hierarchii smečky výše a vy určujete pravidla a vy velíte. Smíří se s tím, začne to respektovat a když budete vše navíc řešit s láskou a péčí a hlavně bez násilí, stane se něj v dospělosti oddaný parťák a kamarád, který pro vás udělá s radostí vše. Samozřejmě jsou okolnosti, kdy je třeba nejen důslednosti, ale i trochu přiměřené tvrdosti. Pokud však začnete s výchovou včas a budete pejskovi či fence věnovat hodně ze svého volného času, budete se setkávat s takovými situacemi velice zřídka. Určité riziko je však vždy a to především u pejsků, kteří bývají dominantnější a někdy také trochu paličatí. Obzvláště při střetu s jinými samci, převážně velkých plemen.

Naštěstí je novofundlandák zvíře s velice vyváženou a klidnou povahou a tak se brání spíše jen tehdy, je-li napaden. Proto je jedním z hlavních socializačních cílů, zvykat štěně na častou přítomnost jiných psů na výstavách, srazích a cvičeníh.

Co všechno může bavit vás i vašeho psa a co můžete společně podnikat? Využití Novofundlandského psa a jeho vrozených dovedností.

Snažte se svého pejska co nejdříve seznámit s vodním živlem, aby se podpořila jeho vrozená láska ke všemu, co je mokré. Je to jeho živel, i když je často přesvědčen, že on jediný umí plavat, zatímco ostatní jsou potenciální utopenci. Důsledným výcvikem a odmítáním, posléze dosáhnete toho, že bude s vámi plavat klidně přes celou přehradu, aniž by ztratil schopnost vycítit krizovou situaci, v níž pak svou záchranářskou dovednost může uplatnit. Takové seznamování však musí probíhat pomalu a opatrně. Vstupujte se štěnětem do vody vždy jen v místě s pozvolným sklonem břehu. Nenadálý pád ze strmého břehu může štěně odradit. Pokud se ze začátku bojí neznámého, nikdy ho nenuťte násilím! Mohli by jste vše pokazit. Lákejte ho k sobě na hlubší vodu a chvalte tak dlouho, až samo získá odvalu. Má snahu vás následovat a tak většinou velice rychle pochopí, že se nemusí bát, že vlastně plavat umí. Získá tak sebedůvěru a začne se přirozeně pohybovat ve vodním živlu. Zpočátku bude mít snahu u vás najít útočiště, takže ho vezměte párkrát s intenzivní pochvalou do náruče a zase opatrně vyšlete k dalšímu členu rodiny. Bude to brát jako ohromnou zábavu a tak se z něj teprve stane ten správný novofundlandák. Pak teprve můžete začít s usměrňováním jeho záchranářských pudů. Čím dříve začnete, tím méně potíží a škrábanců na vlastním těle budete mít. Zvednutou dlaní proti čenichu a odmítavým gestem mu dávejte najevo, že si nepřejete, aby se na vás jakkoliv věšel, ale aby plaval s vámi v klidu a nehledal u vás oporu. Současně mu tím dávejte najevo, že vy zrovna nejste ten, jenž potřebuje zachránit. Pokud už s takovým výcvikem začnete až v době, když váš mazlíček bude mít 50-70 kg, měl by mít poslušnost na suchu na dobré úrovni.

Měli by jste si v první řadě ujasnit, k čemu chcete psa využívat, zda k práci, sportu, nebo výstavám, a která činnost bude převládat.

Novofundlandský pes má velice širokou využitelnost, je učenlivý a se svými geneticky zakódovanými schopnostmi a povahou se hodí skoro ke každé činnosti. Je tak využitelný pro tažné práce (díky své síle a mohutnosti kostry), pro vodní záchranu (od předků zděděná láska k vodě, síla, houževnatost, vytrvalost a plavecké schopnosti), jako stopař (výborné čichové předpoklady), pro canisterapii (vyrovnaná povaha a bezmezná láska k dětem i trpělivost), obranář (i přestože často kouše hlavně proto, že jeho páníček z toho má radost) i jako lavinový pes (čichové vlastnosti a velká odolnost vůči nepříznivým povětrnostním podmínkám a zimě).

Pokud se chcete v budoucnu, mimo pracovního využití, věnovat i výstavní činnosti, je třeba si uvědomit, že i tady je nutná poslušnost a ovladatelnost. Navíc se od mládí musíte zaměřit také na nácvik ukázky chrupu (vám i cizím osobám), nácvik postoje a předvedení psa v pohybu a na pravidelnou údržbu srsti. Ta by měla být samozřejmostí i bez výstav, protože věřte, že není nikterak krásný pohled na fundláka s nevyčesanou zanedbanou, přerostlou a zfilcovatělou srstí. Je to jen vaše žalostná vizitka.

Zdravý vývin štěňátka od 8 týdnů do cca 12 měsíců

Dostávám se k tématu neméně důležitému a tím je zdravý vývin štěňátka od 8-mi týdnů do cca 12 měsíců. Je to, obzvláště u novofundlandana i jiných těžkých plemen, období poměrně překotného růstu, vývoje skeletu, nárůstu hmotnosti a svalové tkáně, šlach a ostatních součástí vývoje organismu zvířete. Současné se vyvíjejí klouby a kloubní pouzdra. Proto je žádoucí, se vyvarovat určitých chyb, které mohou způsobit nenapravitelné škody.

a) Předně nenuťte štěně k dlouhým procházkám! Bude vás následovat, i když se bude cítit vyčerpané, a to jeho zdraví určitě neprospěje. Pokud už větší procházku chcete absolvovat, tak s mnoha dlouhými přestávkami, kdy si může odpočinout. Nejlepší jsou ovšem procházky, které jsou spojené se seznámením se s prostředím.

b) Nenechte ho šplhat do schodů ani dolů, není dobrá ani snaha o různé přeskakování překážek. Může to mít vliv na vývoj kloubů a celého pohybového aparátu.

c) Štěně převážnou část dne prospí. Dopřejte mu klid a odpočinek! Nerušte ho! Nabírá sílu k dalším lumpárnám, skopičinám a poznávání!

d) Velice pečlivě sledujte zejména období mezi 3. a 7. měsícem stáří. V tomto časovém úseku dochází k tzv. přezubování a může s sebou přinášet poruchy růstu končetin, jako jsou u předních končetin měkká nadprstí (tzv. prošlapy), vytáčení tlapek do stran, sblížené lokty, u pánevních sblížená hlezna (tzv. kravský postoj) a náběh na křivici.

Jestliže něco takového začnete pozorovat, bylo by vhodné se okamžitě spojit se zkušeným chovatelem a poradit se. Příčin může být více, někdy stačí změnit složení stravy, někdy přidat nebo ubrat určité prvky jako je vápník, či fosfor, nebo změnit jejich poměr. Může to být nedostatek kalcia, nebo je příčina jiná. Postiženy jsou často především klouby spojující dlouhé kosti končetin - kostní tkáň kloubních epifýz, vazivová tkáň tvořící kloubní pouzdra a vazy, chrupavčitá tkáň kloubní chrupavky. Někdy je však nutný kontrolní rentgen, který může odhalit tyto jiné příčiny. Takové nepříznivé změny je však nutné řešit opravdu velice rychle, jelikož po 1.roce stáří bývají nevratné. V tomto období dochází k základnímu ukončování vývoje kostí a jejich kalcifikaci.

Cvičíte se svým psem? Umí váš pes nějaké triky? Zábavné kousky?

Navštívili jste nějaký zajímavý kurz?

Máte zkušenost ze života, které mohou pomoci ostatním?

Povídáčky a příběhy, historky?

**Nafotťe je, popište je, pošlete a pochlubte se šikovným psem
v našich zpravodajích.**

NVP Brno 10.01.2016 rozhodčí: MVDr. František Šimek

PSI štěnat: Captain Morgan Crazy Cliff	VN1
mladých: Tex Nicholson Od Trojské skály	V1, CAJC
Balduf Black New Denis Bear	V1, CAC
Black Boomer Angels Gaboo	V2
otevřená: Arthur Aqua Jewelry	V2
Rambo-Highlander od Trojské skály	V1
Rose Wanted It's Your Lucky Day	V3
vítězů: Arty z Janovské uličky	V1, CAC, NV, BOB
veteránů: Nemo z Kapieliska Marzeny	V1, BOV
FENY dorostu: Amelia Gina Áduhart	VN1
Assidy Bear of the Monk	VD3
Avensis Bear of the Monk	VD2
Ursula Andress od Trojské skály	V1, CAJC, BOJ
otevřená: Alijana Angels Gaboo	VD3
Amanda Aqua Jewelry	V1, CAC, NV, BOS
Anny Loo Just One Dream	V2
vítězů: Abigal Crazy Cliff	V1, CAC

MVP Brno 06.02.2016 rozhodčí: MVDr. F. Šimek

PSI štěnat: Captain Morgan Crazy Cliff	N2
Gio Lucky Black Koralle	N1
mladých: Ashley Bear of the Monk	V1
mezitřída: Baldinini King of Helluland	
Balduf Black New Denis Bear	V2
Black Boomer Angels Gaboo	V1, CAC
otevřená: A'Klerenc Buf z Mokrovous	V1, CAC, CACIB, BOB
Apachees A True Story	
Arthur Aqua Jewelry	V
Happy Bear For Me Of Canadian Beardog	V3
King of Helluland Yes I Can	V4
Power Cancrimo Zaloga Nelsona	V2, res. CAC
šampionů: Astonish Martin B. Angels Gaboo	
Crash Bandicoot Black Koralle	V1, CAC, res. CACIB
Vuiton Dark Pride	

FENY mladých: Anessa Bear of the Monk

Asidy Bear of the Monk	nenastoupila
Avensis Bear of the Monk	V2
Ursula Andress od Trojské skály	V1, CAJC, BOJ
mezitřída: Angel Black Star King of Endoras	
Darling Mia Queen Dannad	
Hot Of The Press Cayuga	V1, CAC, CACIB, BOS
otevřená: Aliana Angels Gaboo	
Amanda Agua Jewelry	V2, res. CAC
Barbarossa od řeky Dyje	V3
Elizateth Black Koralle	V1, CAC, res. CACIB
Grace Canadian Beardog	
Queen-Quomandor od Trojské skály	
Yellow Rose King of Helluland	
šampionů: Cannon Bear's Count To Ten	
Zebra Time Chernaya Mafia	

07.02.2016 rozhodčí: M. Václavík

VN2
VN1
V1, CAJC
V1, CAC, res. CACIB
VD3
V2, res. CAC
V1, CAC
VD3
VD
VD4
V2, res. CAC
V3
V1, CAC, CACIB, BOS
V2, res. CAC
V3
VD4
V2
V1, CAJC, BOJ
nenastoupila
V2
V1, CAC
V4
V3
D
V2, res. CAC, res. CACIB
VD
VD
V1, CAC, CACIB, BOB
nenastoupila
nenastoupila

Novofundlandský víkend - otevírání vody

SLAPY

Prodloužený víkend 20. - 22. května 2016

Na Slapské přehradě v nádherném útulném kempu:

Juniorcamp NOVÁ ŽIVOHOŠŤ 98, 257 56 Neveklov

<http://www.zivohost.cz>

Příjemně strávený konec týdne s našimi psy v krásném prostředí na břehu Slapské přehrady, spojený s výchovou (hlavně psovodů) a výcvikem (pesanů).

Večer společné posezení, grill, hudba vlastní (co kdo má a umí).

Žádná dressura, ale výcvik hrou na základě upevnění vzájemného vztahu, úvod do handlingu, s max. individuálním přístupem

Akce bude vedena zkušenými členy Petrou a Pavlem ze záchranné kynol. brigády SBKP
Vedoucí akce Petra Pražmová

Ubytování:

V chatkách, (vybavených topením). Sociálky sice společné, ale pěkné. Psi mohou do chatek.

Stravování:

Výborná domácí kuchyně fungující po celý den s fajn manšaftem, který je spíše příjemným společníkem než obsluhou.

Pátek:

Příjezd, ubytování, 12-13 oběd, psí program od 13h. (rozdělení do skupin, dle zájmu a schopností)

Témata:

* Ovladatelnost psa * Handling * Vodní práce

I. výcvik 13-14,30

II. výcvik 15,30-17

III. Večeře 18-19

Následně přednášky: Pachové práce a práce ve vodě

Sobota:

ráno-dopoledne Volitelně a) pachové práce – stopa b) poslušnost c) handling

Oběd

Odpoledne: Práce ve vodě, na člunu atd.

Večer trenérské hry

Neděle:

Dopoledne: pokračování výcviku

Oběd

Odpoledne: pokračování výcviku a v cca 16 h. ukončení akce

Cena: 1 psovod + 1 pes: 1700,- (Cena zahrnuje: kurzovné, ubytování na 2 noci)

Doprovod: 500,- (členové, kteří nebudou cvičit, platí stejně, jako doprovod)

Dítě do 10 let: 200,- Další cvičící pes: 800,-

Platba: Převodem na účet: 670100-2210364231/6210, jako VS napište Vaše telefonní číslo, do zprávy pro příjemce Vaše jméno. V případě neúčasti vracíme 50% z ceny kurzovného.

Uzávěrka přihlášek: Počet aktivních účastníků omezen!!! Kapacita akce je 20 týmů.

Zároveň s přihláškou je nutno uhradit i cenu kurzu. Přihlášku evidujeme jako závaznou teprve po uhrazení plné částky za akci.

Kontakt a dotazy: Petra Pražmová petra.prazmova@seznam.cz Telefon: 604 675 200

JARNÍ FOTOSOUTĚŽ

Nová fotosoutěž je na téma:
JARO A NOVOFUNDLANDŮ

Jaro, slunce, zelená se tráva, květy...
Jarní koupání, vyčesávání a proměny po zimě...

Zašlete nám do 31. 5. 2016 fotografii na dané téma.

Soutězte o knižní titul
„Novofundlandský pes“ od Angely Barloweové!

Vše na e-mail fotosoutezNFK@seznam.cz

Soutěže se mohou zúčastnit pouze členové Novofundland klubu ČR, kteří svou účastí dávají i souhlas se zveřejněním fotografií v klubovém Zpravodaji.

*Veselé Velikonoce
a bohatou pomlázku
vám přeje
Novofundland klub ČR Praha*

Vydává
Novofundland klub ČR Praha
2016